

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Inre säkerhet | Inrikesministeriets publikationer 2022:26

Säkrandet av hatbrottsutbildningens fortsättning inom polisen

Inrikesministeriets publikationer 2022:26

Säkran­det av hatbrottsutbildningens fortsätt­ning inom polisen

Emilia Hämäläinen

Inrikesministeriet Helsingfors 2022

Julkaisujen jakelu

Distribution av publikationer

**Valtioneuvoston
julkaisuarkisto Valto**

Publikations-
arkivet Valto

julkaisut.valtioneuvosto.fi

Julkaisumyynti

Beställningar av publikationer

**Valtioneuvoston
verkkokirjakauppa**

Statsrådets
nätbokhandel

vnjulkaisumyynti.fi

Projektet Osaavat har beviljats finansiering ur EU:s program för Rättigheter, Jämlikhet och Medborgarskap. Innehållet representerar inte Europeiska kommissionens ståndpunkter eller åsikter.

Inrikesministeriet

CC BY-SA 4.0

ISBN pdf: 978-952-324-601-0

ISSN pdf: 2490-077X

Layout: Statsrådets förvaltningsenhet, publikationsverksamheten

Helsingfors 2022

Säkranet av hatbrottsutbildningens fortsättning inom polisen

Inrikesministeriets publikationer 2022:26		Tema	Inre säkerhet
Utgivare	Inrikesministeriet		
Författare	Emilia Hämäläinen		
Språk	svenska	Sidantal	16
Referat	<p>I det EU-finansierade projektet Osaavat utreddes nuläget i fråga om utbildningen om hatbrott vid polisen. Det erbjuds endast lite utbildning, och antalet deltagare i utbildningarna är inte alltid så stort. Inom ramen för projektet fick poliser utbildning kring temat och dessutom ordnades ett rundabordsevenemang där utbildningens nuläge och dess framtid diskuterades. Denna publikation behandlar nuläget i fråga om utbildningen och ger riktlinjer för det framtida arbetet utifrån slutsatserna av diskussionerna. Syftet med detta arbete är att etablera utbildningen om hatbrott som en del av de permanenta utbildningsstrukturerna vid polisen.</p>		
Nyckelord	inre säkerhet, hatbrott, utbildning, polisen, polisförvaltning		
ISBN PDF	978-952-324-601-0	ISSN PDF	2490-077X
URN-adress	https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-324-601-0		

Viharikoskoulutuksen jatkuvuuden varmistaminen poliisissa

Sisäministeriön julkaisuja 2022:26		Teema	Sisäinen turvallisuus
Julkaisija	Sisäministeriö		
Tekijä/t	Emilia Hämäläinen		
Kieli	ruotsi	Sivumäärä	16
Tiivistelmä	EU-rahoitteisessa Osaavat-hankeessa selvitettiin poliisin viharikoskoulutuksen nykytilaa. Koulutusta on tarjolla vain vähän, eikä tämäkään koulutus aina tavoita osallistujia. Hankkeessa koulutettiin poliiseja teemaan liittyen ja tämän lisäksi järjestettiin pyöreän pöydän tilaisuus, jossa keskusteltiin koulutuksen nykytilasta ja sen tulevaisuudesta. Tässä julkaisussa käydään läpi koulutuksen nykytilaa ja suunnataan tulevaa keskustelun johtopäätösten perusteella. Tavoitteena tällä työllä on vakiinnuttaa viharikoskoulutus osaksi pysyviä koulutusrakenteita poliisissa.		
Asiasanat	sisäinen turvallisuus, viharikokset, koulutus, poliisi (organisaatiot), poliisihallinto		
ISBN PDF	978-952-324-601-0	ISSN PDF	2490-077X
Julkaisun osoite	https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-324-601-0		

Ensuring the Continuity of Training for the Police Against Hate Crime

Publications of the Ministry of the Interior 2022:26	Subject	Internal security
Publisher	Ministry of the Interior	
Author(s)	Emilia Hämäläinen	
Language	Swedish	Pages 16

Abstract

The Capable project (Osaavat project) funded by the EU investigated the current state of hate crime training provided for the police. Not a lot of training is available, and it has still been difficult to attract participants to the events. The project provided training for police officers on the theme and held a round table discussion on the current state and future of the training. This publication examines the current state of the training and looks ahead to the future based on the conclusions of the discussion. The purpose of this work is to establish hate crime training as part of the permanent training structures of the police.

Keywords internal security, hate crimes, training, police (organisations), police administration

ISBN PDF	978-952-324-601-0	ISSN PDF	2490-077X
-----------------	-------------------	-----------------	-----------

URN address <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-324-601-0>

Innehåll

1	Inledning	7
2	Projektets åtgärder i fråga om polisens hatbrottsutbildning	8
	2.1 Enkät	8
	2.2 Utbildningar	8
3	Rundabordsevenemang	11
	3.1 Deltagare.....	11
	3.2 Evenemanget.....	11
	3.3 Sammanfattning av rundabordsdiskussionen	14
4	Slutsatser	16

1 Inledning

Inrikesministeriet är projektpartner i det EU-finansierade projektet Kompetenta (Osaavat), som samordnas av justitieministeriet. Syftet med projektet är att stödja lokala myndigheter, särskilt polisen och undervisningsväsendets personal, så att dessa kan identifiera och ingripa i hatbrott. När det gäller polisen är projektets viktigaste mål att säkerställa kontinuiteten för hatbrottsutbildningen vid polisinrättningarna samt att inrikta och planera även polisens framtida hatbrottsutbildning.

Åtgärderna i projektet genomför både mål i regeringsprogrammet för statsminister Sanna Marins regering och polisens strategi för förebyggande arbete, ENSKA. Enligt en skrivelse i regeringsprogrammet ska minskad ojämlikhet och ett väl fungerande civilsamhälle som tar tag i marginalisering och hatretorik vara riktlinjer för arbetet. Ett annat mål i regeringsprogrammet är att man nationellt och internationellt ska främja en systematisk uppföljning av läget i fråga om diskriminering och hatbrott.

Enligt polisens strategi för förebyggande arbete ska polisen fortsätta motarbeta olaglig hatretorik och hatbrott med beaktande av de goda erfarenheterna av de effektiviserande åtgärder som sattes in 2017. Ett mål är att polisen ska öka sin kunskap och förståelse om hatbrottens särprägel och deras konsekvenser för brottsoffren, de grupper offren företräder och samhället i stort.

Denna rapport behandlar nuläget i fråga om polisens utbildning om hatbrott ur de olika aktörernas perspektiv och ger riktlinjer för framtida arbete. Målet med projektet Kompetenta är att säkerställa kontinuiteten i polisens hatbrottsutbildning; denna rapport ger underlag för arbetet mot detta mål.

Syftet med denna rapport är att ge riktlinjer för ansträngningarna att befästa polisens hatbrottsutbildning. Rapporten bygger på en rundabordsdiskussion i februari 2022 och på annat arbete som gjorts i projektet för att befästa polisens utbildning om hatbrott.

2 Projektets åtgärder i fråga om polisens hatbrottsutbildning

2.1 Enkät

I början av projektet genomfördes en enkät riktad till polisen för att ta reda på situationen i fråga om polisens hatbrottsutbildning och personalens önskemål när det gällde utbildningen. Polisens anställda fick besvara enkäten via intranätet Sinetti. Enkäten var öppen i två veckor och den besvarades av 139 personer.

Svaren på enkätfrågorna gav en god uppfattning om den aktuella situationen i fråga om polisens hatbrottsutbildning. Att det finns behov av utbildningen visar inte bara de uppgifter som framkom i enkäten utan även uppgiften om att TAHCLE-utbildningar (Training Against Hate Crimes for Law Enforcement) veterligen inte har ordnats vid polisinställningarna efter 2018 och att fortbildning inte har kunnat ordnas på två år.

Av de öppna svaren i enkäten framgick att det som respondenterna önskade mest var annan utbildning för polisen än webbutbildning om dessa teman. De önskade att utbildningen skulle stödja det praktiska arbetet och innehålla erfarenhetsexperters berättelser om hatbrott och deras effekter. När det gällde ämnesområden önskade respondenterna allmän information om hatbrott och förundersökningarna av dem. De önskade också tydliga anvisningar för identifiering av hatbrott och anvisningar om gränsdragningen mellan hatretorik och elakt tal.

2.2 Utbildningar

Utifrån en enkät riktad till polisen planerade och genomförde projektet Kompetenta en utbildningsrunda om hatbrott vid polisinställningarna. Som underlag för utbildningen användes materialet från den tidigare TAHCLE-utbildningen, men innehållet gjordes mer lämpligt för användning i Finland baserat på de önskemål som framfördes i enkäten. Syftet med projektet var ursprungligen att göra TAHCLE-utbildningen permanent, men på grund av polisens utbildningsstruktur och det ringa antalet TAHCLE-utbildare var detta inte längre möjligt.

Under utbildningsrundan utbildades poliser från varje polisinställning om hatbrott och identifiering av dem. Målgruppen för utbildningen var de poliser som arbetar inom den

förebyggande verksamheten och utlandsverksamheten samt vid förbehandlingsenheterna. På utbildningen behandlades identifiering av hatbrott och indikatorer som underlättar identifieringen. En åklagare talade om vikten av en högkvalitativ förundersökning och en representant för Brottsofferjouren informerade om de tjänster som erbjuds offer och om tillgången på dem. De som deltog i utbildningen var nöjda med dagens innehåll och upplevde att de fått lära sig sådant som är till nytta i det praktiska arbetet.

Utbildningar ordnades vid alla polisinrättningar, totalt elva, och i utbildningarna deltog dessutom personer från Polisstyrelsen och Centrankriminalpolisen. Avsikten var att ordna utbildningarna på ort och ställe, men på grund av COVID-19-situationen genomfördes de på Teams-plattformen. Ursprungligen var önskan att 20–30 personer skulle delta, men i och med att man kom överens om att ordna utbildningen på distans hade antalet deltagare från polisinrättningarna kunnat vara mycket högre.

Vid en del av polisinrättningarna deltog relativt många, cirka 20 personer, men vid en del var intresset betydligt mindre. Vid mer än hälften av polisinrättningarna deltog under tio personer. De som deltog ansåg nog att ämnet var viktigt och utbildningen bra, men på grund av denna erfarenhet finns det anledning att konstatera att denna typ av utbildning om temat inte är ändamålsenlig eller lönsam. Om utbildningarna inte lockar deltagare måste de ordnas på något annat sätt. Att ministeriet ordnar utbildningen är inte heller någon långsiktig lösning när det gäller att säkerställa kontinuiteten i hatbrottsutbildningen.

Största delen av responsen på utbildningarna var mycket positiv. Endast ett fåtal deltagare uppgav att utbildningen inte hade varit nyttig. Deltagarna ansåg att utbildningen var nyttig och till hjälp för aktörerna. Många respondenter konstaterade att utbildningen bör finnas tillgänglig för en större grupp och att fler personer bör delta i utbildningarna.

Det finns således behov av utbildningen, men det behövs också en attitydförändring. Det är svårt att bedöma om det låga antalet deltagare bara berodde på resurser eller också på personalens eller chefernas attityder, men i förhållande till antalet anställda vid polisinrättningarna är ett deltagarantal under tio per inrättning mycket litet.

Utöver utbildningarna på varje polisinrättning ordnades ett eget heldagsevenemang om hatbrott för polisbefäl. Vid detta evenemang behandlades allmänna frågor relaterade till hatbrott samt indikatorer för identifiering av hatbrott. En färsk hatbrottsrapport från Polisyreshögskolan offentliggjordes och dess resultat behandlades på polisinrättningsnivå. Vid evenemanget presenterades också en undersökning som gällde processen i samband med hatbrott och deltagarna uppmanades diskutera hur verksamheten kunde utvecklas genom detta. En åklagare talade om ett fungerande förundersökningssamarbete vid hatbrott och om vikten av en högkvalitativ förundersökning för hela processen.

En representant för Polisstyrelsen informerade deltagarna om de kommande nya anvisningarna om hantering av hatbrott och om förbehandlings betydelse vid identifiering av hatbrott. Det sista anförandet, som hölls av Suomen sateenkaaripoliisit ry, handlade om polisens egna attityder och deras inverkan på arbetet och arbetsgemenskapen. Respon- sen på evenemanget var mycket positiv och innehållet fick beröm.

Efter utbildningsrundan fick polisens personal dessutom möjlighet att lyssna på en före- läsning av en traumapsykolog om det trauma som hatbrott orsakar och om brottens vanli- gaste psykiska effekter. I detta två timmar långa evenemang deltog över 50 personer, och föreläsningen var tillgänglig på nätet i 45 dagar efter evenemanget.

3 Rundabordsevenemang

3.1 Deltagare

Till rundabordsevenemanget inbjöds av tidsmässiga skäl bara utvalda personer, men ett annat skäl var att man ville säkerställa att personer som är insatta i ämnet och även har möjlighet att påverka ansträngningarna att befästa utbildningen deltog. Förutom från inrikesministeriet inbjöds personer från justitieministeriet, Polisstyrelsen, Polisyreshögskolan, Åklagarmyndigheten och Diskrimineringsombudsmannens byrå.

Följande personer deltog i evenemanget:

Stefan Gerkman, polisdirektör, inrikesministeriet
Hanna Nykänen, ledande sakkunnig, inrikesministeriet
Emilia Hämmäläinen, sakkunnig, inrikesministeriet
Emma Patovuori, specialsakkunnig, inrikesministeriet
Milla Aaltonen, projektchef, justitieministeriet
Nitin Sood, projektchef, justitieministeriet
Måns Enqvist, polisinspektör, Polisstyrelsen
Virpi Mustonen, överinspektör, Polisstyrelsen
Petri Alkiora, utbildningschef, Polisyreshögskolan
Joni Tonteri, överkommisarie, Polisyreshögskolan
Janne Ylijärvi, lektor, Polisyreshögskolan
Jenita Rauta, forskare, Polisyreshögskolan
Robin Harms, specialsakkunnig, Diskrimineringsombudsmannens byrå

På grund av den rådande situationen i fråga om COVID-19 hölls evenemanget virtuellt via Teams-tjänsten. Det bestämdes att evenemanget skulle ta två timmar.

3.2 Evenemanget

I inbjudan till evenemanget ombads alla inbjudna att förbereda ett anförande i ämnet. Efter varje anförande fick deltagarna kommentera och ge synpunkter på det ämne som behandlades. Ordföranden ledde diskussionen och bad aktörerna om kommentarer när det behövdes.

Efter de inledande orden öppnade justitieministeriets projektchef diskussionen under sitt anförande. En representant för justitieministeriet nämnde under sitt anförande att poliser fått utbildning relaterad till hatbrott redan i flera års tid i olika projekt. I projektet Against Hate ordnades en multiprofessionell utbildning som fick mycket positiv respons. De övriga projekten har riktats direkt till polisen. Enligt justitieministeriet är man medveten om att det hos polisen finns behov av utbildningen, men antalet deltagare i utbildningarna har inte varit så stort som man önskat. Det behövs nya utbildningsmetoder, och polisen själv bör åläggas att delta i detta arbete. Det vore också viktigt att det inom polisen skulle finnas kontaktpersoner som poliser kan vända sig till exempelvis när ett misstänkt hatbrott ska undersökas. Erfarenheterna av den tidigare undersökningsgruppen för hatbrott var goda och gruppen fick god respons medan den arbetade. Om det vid varje polisnärhet fanns en egen ansvarig person, skulle det vid inrättningarna finnas kompetens i hatbrott och aktörerna skulle få den hjälp de behöver. Att identifiera hatbrott och effektivt undersöka dem är också en del av arbetet med att främja jämlikhet. Utöver dessa ska likabehandlingsplaneringen ha en viktig roll vid polisnärheterna och i det dagliga arbetet vid dem.

En representant för Polisstyrelsen berättade om TAHCLE-utbildarutbildningen om hatbrott som ordnades 2017–2018. Genom denna utbildades två hatbrottsutbildare vid varje polisnärhet så att dessa skulle kunna ordna utbildningar vid inrättningarna. Med denna modell utbildades cirka tusen personer i hela landet. Men efter 2018 har inga nya utbildningar ordnats, och enligt en enkät som genomfördes i fjol var endast tre av utbildarna villiga att fortsätta sköta denna uppgift. Utöver detta har Polisstyrelsen och Polisyrkeshögskolan tillsammans ordnat en tredagars fortbildning om hatbrott samt identifiering och undersökning av dem. I denna utbildning deltar cirka 20 personer per år. Ett problem som observerats under de senaste åren har varit att polisnärheterna inte skickar deltagare till utbildningarna, och därför blir effekten av utbildningarna liten.

Under våren kommer Polisstyrelsen att revidera anvisningen om hatbrott, och avsikten är att den ska bli mer omfattande än den tidigare klassificeringsanvisningen. Dessutom kommer förundersökningslagen att ändras under de närmaste åren, och denna ändring kommer att innebära att de undersökningsledare och utredare som behandlar fall relaterade till ett särskilt skyddsbehov får specialutbildning för dessa brott. Detta kommer att omfatta även hatbrott. Hatbrotten har också tagits med i resultatstyrningen, och följs således upp också genom den.

Inrikesministeriet rapporterade under sitt anförande resultaten i en undersökning som riktats till polisen och som gällt hatbrottsutbildningen. Resultaten visade att det inom polisen finns en polarisering när det gäller detta ämne. Vissa av respondenterna var medvetna om vikten av ämnet och önskade mer utbildning, medan andra undrade varför denna utbildning behövs och varför ämnet överhuvudtaget tas upp. Som jämförelseobjekt

behandlades också Sveriges och Norges åtgärder när det gäller hatbrott. I Sverige går hatbrottsutredarna en tvåveckors kurs vid polisskolan. Dessutom har poliser som specialiserat sig i ämnet ansvar för att ge utbildning om ämnet inom sitt område. Det är värt att särskilt uppmärksamma praxisen i Stockholmsområdet där gruppledarna för förbehandlingsgrupperna får årlig utbildning om dessa brott. Detta säkerställer att de enheter som behandlar brottsanmälningar har aktuella kunskaper om hatbrott och därigenom kan klassificera brott som hatbrott och hänvisa ärenden till utredare som är insatta i ämnet. Norge har ett system där varje polisdistrikt har en eller flera personer utsedda till experter i hatbrottsärenden. Dessa personer stöder andra poliser i hatbrottsfrågor, och de kan konsulteras i dessa frågor.

I Polisyrkeshögskolans anförande presenterades polisens utbildningsstruktur och hur hatbrott behandlas i dess innehåll. Inom den grundläggande polisutbildningen behandlas hatbrott i dagsläget inte i en egen studieperiod, men det har planerats att detta ska ändras när den nya läroplanen utarbetas. Den nya läroplanen ska införas i början av 2023. För närvarande ges information om hatbrott i olika studieperioder vid behandling av andra ämnen. Inom fortbildningen finns webbkurser om hur dessa frågor och fenomen ska bemötas och behandlas internt och externt. Den webbutbildning som genomfördes i projektet Fakta mot hat är fortfarande obligatorisk för alla poliser som börjar arbeta inom förvaltningen, och den ska framöver också erbjudas som en valfri kurs vid Polisyrkeshögskolan. Polisyrkeshögskolan har en representant i en arbetsgrupp vid Cepol som för närvarande tar fram principer för hur man kan säkerställa framtiden för hatbrottsutbildningen hos olika brottsbekämpande myndigheter.

Beträffande fortbildningen i hatbrott vid Polisyrkeshögskolan konstaterades att fastän den omfattar endast två studiepoäng innehåller den i alla fall tillräckligt många timmar för att de studerande ska få ett rätt så brett innehåll. Utöver detta utför de studerande en utvecklingsuppgift, och i samband med denna har många till exempel gett utbildning om hatbrott i sitt eget område. Utbildningen ska uppdateras under kommande år, och avsikten är att den ska ge deltagarna mer aktuell information.

Vid Polisyrkeshögskolan görs årligen en utredning om hatbrott som anmälts till polisen. Denna utredning utgör en bra indikator på hur polisen identifierar hatbrott i det praktiska arbetet. Under de senaste åren har klassificeringsprocenten för hatbrott – ett mått som ger indikationer om hur väl hatbrotten identifieras – sjunkit avsevärt. Genom att följa denna siffra kan man ta reda på om exempelvis utbildningar med anknytning till detta projekt har haft effekt på klassificeringen av hatbrott.

Representanten för Diskrimineringsombudsmannens byrå konstaterade i sitt anförande att det är viktigt att övergå till permanenta strukturer ledda av inrikesministeriet och Polisstyrelsen. Hittills har justitieministeriet administrerat projekt där poliser utbildats, men

detta kan inte vara en permanent lösning. Visserligen har Justitieministeriet och Diskrimineringsombudsmannens byrå kunskap, som dock skall utnyttjas i framtiden gällande planering av utbildningar. Diskrimineringsombudsmannen kontaktas årligen, på basis av vilket man kan konstatera, av ett tiotal personer, vilka uppger att hatmotivet inte har beaktats i förundersökningen, inte alls eller så sent att det inte varit möjligt att samla bevis för att ett brott begåtts. Särskilt romer tar kontakt i dessa frågor. Det vore viktigt att hatbrotten beaktas och att även ledningen är medveten om deras betydelse. Befälet har en viktig roll när det gäller att inrikta och styra den praktiska verksamheten inom polisen. I denna kedja bör det finnas förståelse även av hatbrott och hur dessa ska beaktas i processen.

Deltagarna konstaterade samstämmigt att justitieministeriet och inrikesministeriet redan en längre tid har dragit åt samma håll. Nu är det dags att införa utbildningen i strukturerna, medan ministerierna endast ska stödja och styra verksamheten. Det är uppenbart att utbildningen inte framöver kan vara på ministeriernas ansvar. Polisstyrelsen och Polisyrkeshögskolan har en nyckelroll när det gäller att befästa verksamheten.

3.3 Sammanfattning av rundabordsdiskussionen

Det fördes en bra diskussion om kort- och långsiktiga lösningar för att befästa hatbrottsutbildningen. Det rådde samstämmighet om att det är viktigt att befästa utbildningen, och vikten av en regelbunden utbildning kan inte heller i denna fråga betonas för mycket. Polisens resurser inverkar på besluten om att skicka personal på utbildning även i detta ämne, men för att stärka kunnandet och upprätthålla medborgarnas förtroende är det viktigt att det hos polisen finns aktuell kompetens. Ansvaret för den praktiska utbildningsverksamheten kan i framtiden inte ligga på projekt utan utbildningen bör ingå i polisens egna utbildningsstrukturer.

Alla som deltog i diskussionen var eniga om att den nuvarande kursen om hatbrott inom fortbildningen är på sin plats och absolut nyttig. Kursen har dock drabbats av brist på deltagare och har därför också måst ställas in. Som en lösning på detta föreslogs att varje polisinsättning ges en kvot för hur många deltagare de årligen ska skicka på kursen. Detta skulle säkerställa att aktuell information och kunnande om hatbrott finns tillgängliga vid varje polisinsättning. Det vore nyttigt att på både polisinsättningsnivå och nationell nivå registrera dem som genomgått utbildningen, så att dessa kan ha en rådgivande roll i hatbrott inom sina egna områden.

Vid evenemanget nämndes också diskussionsdagarna (neuvottelupäivät) som en möjlig struktur för stärkande av kunnandet om hatbrott. Diskussionsdagarna är en polisintern modell som går ut på att personer som är insatta i ett visst ämne samlas för diskussioner och får mera utbildning. Dessa dagar har också en viktig roll när det gäller att dela

kunskap och erfarenheter från det praktiska arbetslivet och nätverka med andra kunniga personer. På diskussionsdagarna kunde man årligen uppdatera deltagarnas kunskaper och exempelvis informera dem om nya forskningsrön. Hatbrotten är i och för sig en liten brottslighetstyp, och därför föreslogs att de slås samman med andra typer av brott som kräver särskilt skydd, såsom människohandel och hedersvåld. Då skulle deltagarna årligen få ett omfattande informationspaket för det praktiska arbetet, och de skulle också kunna uppmuntras att föra kunskapen vidare till andra aktörer inom den egna polisinrättningen.

4 Slutsatser

Justitieministeriet och inrikesministeriet har i årtal samarbetat bra i arbetet med att utveckla polisens hatbrottsutbildning och fört frågan vidare. Som konstaterats är det uppenbart att ministerierna framöver inte bör ha ansvar för utbildningen. Det är inte heller önskvärt att det goda arbete som redan gjorts går till spillo utan utbildningen bör bli en del av polisens utbildningsstruktur.

Det är Polisstyrelsen och Polisyreshögskolan som har huvudrollen när det gäller att säkerställa kontinuiteten i utbildningen. Inrikesministeriets anser att det är Polisstyrelsen och Polisyreshögskolan som ska se till att utbildningen i hatbrott införs i strukturerna och att kontinuiteten säkerställs. Polisyreshögskolan har uppgett att den ska införa hatbrottsutbildning i den nya läroplanen som träder i kraft 2023.

Utöver grundutbildning är det nödvändigt att det för hatbrotten också finns en egen fortbildning i Polisyreshögskolans kursutbud. Utmaningen är dock att kursen inte får tillräckligt med deltagare, vilket leder till att den inte hålls ens varje år. Som en lösning på detta föreslår inrikesministeriet att Polisstyrelsen för varje polisinrättning fastställer en kvot för hur många deltagare de årligen ska skicka till kursen.

Dessutom föreslås att Polisyreshögskolan börjar ordna årliga diskussionsdagar med hatbrott som tema. Dessa diskussionsdagar skulle förutom hatbrott även kunna fokusera på exempelvis teman som människohandel och hedersrelaterat våld. Alla dessa teman hänför sig också till den framtida skyldigheten att ge utbildning om offer i behov av särskilt skydd.

Polisstyrelsen håller på att ta fram nya anvisningar om hatbrott. När dessa träder i kraft upphävs de tidigare klassificeringsanvisningarna om hatbrott. Dessa anvisningar kommer att förtydliga användningen av hatbrottsklassificeringen, identifieringen av dessa brott och sannolikt öka klassificeringsprocenten för hatbrott, åtminstone tillfälligt. Med ett långsiktigt arbete och kontinuitet i utbildningen, tillsammans med goda och fungerande anvisningar, är det möjligt att förbättra identifieringen av hatbrott och förbättra undersökningarna så att nivån på dem permanent blir mycket högre.

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Sisäministeriö PL 26, 00023 Valtioneuvosto
Inrikesministeriet PB 26, 00023 Statsrådet

www.intermin.fi